

Banffeligghed ved at besætte Posterne, da man ikke altid kunde have tilstrækkelig Garantie ved saa stort et Antal Bestillingsmænds Ansættelse, og at Følgen derfor let kunde blive, at mindre værdige eller uværdige Personer kunde, ved at træde ind i denne Klasse, strax faae Pensionberettigelse. Denne Betænkelse bortfalder nu efter Majoritetens nærværende Forslag, idet nemlig Antallet er indskrænket til 200, eller omtrent det Halve, og Pensionberettigelsen er betinget af 10 Aars Tjeneste i Statens Tjeneste, hvorved altsaa Vedkommende maae antages at kunne give tilstrækkelig Garantie. Derimod opnaaes der ved Majoritetens Indstilling for Soldassistenterne dog en heel Deel i Sammenligning med hvad der opnaaes ved Udskættelse; idetmindste efter vor Mening opnaaes der navnlig, at det stilles som Sikkerhed for dem, og jeg beder udtrykkeligt lagt Mærke til, at det er som Sikkerhed, det vil sige, at denne Klasse, Soldassistenterne, faaer Sikkerhed for, at et Antal af 200 vil faae Pensionberettigelse. Med Hensyn til de Følger, det kan have for Finantserne, er det allerede tidligere udtalt og af den høitærede Finantsminister bekræftet, at det næsten ikke er muligt at gjøre nogen nøjagtig Calculé deraf. Det beroer navnlig paa, i hvad Forhold den Pensionsskyld, som paalægges Finantserne, kommer til at staae til den Rædsættelse i Alderstilløggene, vi have tilladt os at foreslaae, og som er betinget af, at vort Forslag med Hensyn til Pensionberettigelsen vedtages, hvorhos der tillige maa tages Hensyn til, at, naar det stilles paa denne Maade, at et Antal af 200 blive pensionberettigede, saa følger ikke bestemt deraf, at de alle blive pensionerede, thi mange af dem kunne jo gaae bort, uden at komme til at nyde godt af Pensionberettigelsen, og det bliver altsaa kun deres Enker, hvis de have nogen, som deraf komme til at nyde godt. Skulde jeg prøve at give en Beregning, maatte

jeg gjøre den saaledes, at jeg gif ud fra, at de alle vare pensionberettigede. Jeg vilde da forudsætte, at omtrent $\frac{1}{4}$ virkelig bleve pensionerede, og at Pensionerne i Gjennemsnit vilde være 200 Rbd. Dette vilde give en Sum af 20,000 Rbd. Drager man nu deraf den Rædsættelse, Udvalgets Majoritet har foreslaaet i Alderstilløggene, som udgjør 6,250 Rbd., bliver der tilbage 13,750 Rbd. Dette foreskommer os ikke at være en saa betydelig Sum, at den burde komme i Betragtning, hvor det gjaelder om en heel Classes bedre Stilling, som vi ogsaa troe vil være i Statens Interesse. Men det bør tillige dertil bemærkes, hvad jeg allerede har ytret, at det er paa ingen Maade givet, at alle 200 paa den Maade komme til at nyde godt af Pensionberettigelsen, saa at de blive pensionerede, og at det heller ikke kan antages, at det Antal, som man anseer for Maximum, 100, bliver pensioneret. Dertil kommer, at Udvalgets Majoritet tillige har foreslaaet en Indskrænkning ved at betinge 10 Aars Tjeneste og ved at stille det saaledes, at Pensionen efter Pensionlovens Scala kun beregnes efter den Tid, Vedkommende har været pensionberettiget Embedsmand. Dette vil, som det allerede Thing vil have bemærket, gjøre en meget betydelig Forskjel; thi, naar en saadan Assistent f. Ex. har staaet i Statens Tjeneste i 12 Aar, men kun i 2 Aar har været pensionberettiget, vil hans Pension blive beregnet efter Pensionsscalaen for 2 Aar og ikke for 12 Aar. Tager man Hensyn til disse 2 Omstændigheder, troer jeg, man maa erkjende, at den Sum, jeg tillod mig at anføre, vistnok snarest er for høit anslaaet, og at dette ialfald fuldkommen opveier Enkensionerne, om man vil antage, at de skulde blive af nogen Betydning, hvorved det maa erindres, at Enkensionen kun udgjør en liden Deel af Embedsmændens Løn.